

Acıyla Karışık

8 Temmuz – 12 Ağustos 2006

Acıyla Karışık, farklı bir dile çevrilince anlamını yitiren, içi boşalan ancak bu coğrafya için her daim geçerli olan bir tanımlama... Neşeye hüznü, hüzne ironiyi karıştıran, en ağır travmaların yarattığı umutsuzluk ve yoksunluk duygusuna dayanma gücünü, acıyı günlük hayatın parçası olarak benimseyen ve farklı stratejiler geliştiren insanların hikayeleri, 8 Temmuz-12 Ağustos tarihleri arasında Platform Garanti Güncel Sanat Merkezinde izlenebilecek aynı adlı sergide yer alan işlerin ortak paydasını oluşturuyor.

Serkan Özkaya'nın en son işi *Goldenboy (Altın Çocuk)*, Platform'un vitrininde asılı, bir insanın son eyleymiş gibi, diğer her şeyin silindiği, sadece o son hareketin kaldığı anı mekân içinde kaydediyor. Bu melankolik heykel, insanoğlunun tanımlayamadıkları ve göremedikleri üzerine anlam arayışının alegorisi olarak okunabilir.

Eva Koch'un *Approach (Yaklaşma)* isimli videosunda, dil üzerinden yüzleşmeler araştırılıyor ve başlangıç noktası olarak Dante'nin "İlahi Komedyası" referans alınıyor. İki ayrı grup, biri sesli diğeri işaret diliyle olmak üzere, eserdeki "Cennet" başlıklı bölümün ilk 13 dizesini okuyor. Video, yorumlamanın sahasına sızarken, her ne kadar kullanılan dil aynı olsa da, hissettirdiklerinin aynı olmaması üzerine yoğunlaşıyor.

Arnavutluk'ta elektriğin günde birkaç kez kesilmesi sıradan bir durum. Dolayısıyla jeneratör hemen her yerde görülebiliyor. Adrian Paci'nin *Turn On (Açmak)* adlı videosunda, işsiz insanlar karanlıkta ışık elde etmek amacıyla bir araya geliyor. Jeneratör, bir yandan umudun ve yeniliğin sembolü olarak betimlenirken, diğer yandan sosyal bağlamda içinde şiddet barındıran geçiş süreci ülkelerinin vatandaşlarının bastırılmış ve görünmez kimliklerini sergiliyor.

Maja Bajevic'in *Back in Black (Kara Mizaha Dönüş)* isimli videosu, derinlerde yatan kolektif ve bireysel kargaşaların, günlük gerçekler üzerine yapılan basit bir müdahalesi. Maskelerle aynılaştırılmış yüzlerin sahipleri, Saraybosna'da savaş zamanında yaşananlar hakkında karanlık, zalim ve alaycı şakalar anlatıyor. Onların fıkraları, sembolize edilemeyen gerçekleri ifade ediyor, asıl gerçek ise tüm bu şakaların gerisinde, tartışılmamış savaş sonrası travması olarak yüze çıkıyor.

12 Ağustos 2000, bir Cumartesi günü, Barentsz Denizi'ndeki iki patlama Rus nükleer denizaltısı Kursk'un batmasına neden oldu. Gemideki 118 denizcinin hepsi kaza sırasında öldü. Leyla Gediz'in *Atlantis*'indeki 118 portre, denizcilerden birine ait tek bir siyah-beyaz fotoğrafla kurgulanıyor. Çizimlerdeki ince farklılıklar, her denizcinin kişiliğinin karşılığı olarak, sonsuza dek onların hayatını birleştiren bu tarihi olaydan bir an olarak hafızalara yerleşiyor.

Maja Bajevic, *Back in Black (Kara Mizaha Dönüş)* (2003); Leyla Gediz, *Atlantis* (2000, 2001); Eva Koch, *Approach (Yaklaşma)* (2005); Serkan Ozkaya, *Goldenboy (Altın Çocuk)* (2006); Adrian Paci, *Turn On (Açmak)* (2004)